

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP I SANT PAU
7 DE JUNY DE 2020
DIUMENGE DE LA
SANTÍSSIMA TRINITAT
Any 68. suplement núm. 4.008**

**DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14 DE
JUNY, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 8: en acció de gràcies. **Dimarts, 9:** dif. de la parròquia. **Dimecres, 10:** a sant Josep. **Dijous, 11:** Intenció particular. **Divendres, 12:** Dalmau de Ciurana. **Dissabte, 13** per la parròquia. **Diumenge, 14:** dif. fam. Quintanas; Mn. Lluís Mitjà.

**DURANT LA SETMANA DEL 8 AL 14 DE
JUNY, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 13: per la parròquia.
Diumenge, 14: en acció de gràcies.

Es volen casar...

L'Eduard Gruatmoner i Roura, de la parròquia de sant Josep, amb **l'Alicia Beyret i Sala**, de Palamós.
L'Ignasi Batlle i Lleal, amb la **Sònia Font i Rodríguez**, ambdós de la parròquia de sant Josep.

**QUAN L'HOME NO ES TROBA
AMB SI MATEIX, NO TROBA RES.**

GOETHE.

Quan no hi ha més que amor

Quan no hi ha més que amor
com a únic pa,
com a únic afany,
com a única flor.

Quan no hi ha més que amor
per fer esclatar
i omplir d'alegria
cada hora cada dia.

Quan no hi ha més que amor
per complir promeses
sense tenir més riqueses
que esperar amb valor.

Quan no hi ha més que amor
per ser sentinella
dels carrers més lletjos
i vestir-los de sol.

Quan no hi ha més que amor
com única set,
com a única fe
com a únic senyor.

Quan no hi ha més que amor
per cobrir demà
vagabunds i pobres
amb un vestit de gala.

Quan no hi ha més que amor
en cantar aquesta ofrena
per la pau de la terra
com un trobador.

Quan no hi ha més que amor
per donar-li a qui
aspira un sol bé
suportar el seu dolor.

Quan no hi ha més que amor
per obrir el camí i forçar el destí
en qualsevol ocasió.

Quan no hi ha més que amor
per parlar-li al tambor i una sola cançó
per enfrontar-se al canó;

Així, caldrà forjar
el nostre món i lluitar
sense tenir res més
que la força d'estimar.

Déu estima tant el món...

Avui que llegim aquesta fragment de la conversa de Jesús i Nicodem en l'evangeli de Joan, certament que l'afirmació de qui és Déu implica un sentiment de record i de vida, un estil de viure que ens parla sobretot del que Déu vol per aquesta humanitat. Déu no ve a condemnar sinó a salvar, és a dir a mostrar el seu amor i la seva acció de vida a tots els homes i dones d'aquesta humanitat.

El temps passa inexorablement, i sovint no sabem on agafar-nos quan tot trontolla; i és llavors que ens arrapem en la fe del nostre Déu com a Pare que estima; en Jesús el fill que ens mostra l'estil de viure; i en la força de l'acció de l'Esperit que trobem com el punt de referència de la nostra existència. Perquè és durant la llarga nit que cal recordar aquesta llum...

De nit ve Nicodem a trobar Jesús; de nit és també quan molt sovint nosaltres anem pel camí de la vida, a les palpentes, cercant respostes. En aquesta hora de pandèmia pel Covid-19 és fa llarga i negra la nit, i tenim el sentiment que t'hem abandonat, però tu el nostre Senyor no ens abandones mai! La força de l'amor de Déu es manifesta sempre estimant, i estimant constantment, malgrat les nostres febleses, mancaments i infidelitats. És la força del bé que constantment sorgeix, que ens fa que sempre esdevingui una llum per albirar un nou matí, malgrat la negra nit.

És la vida per compartir, és la unitat d'un mateix Déu que es dona, i ens fa partícips del seus dons diversos per a fer possible el seu projecte de Regne. Aquesta festa de la trinitat de Déu mostra el sentit profund de la diversitat en la unitat que és la nostra fe en Déu. Cadascú es diferent i divers, però restem units al mateix Déu. Aquí rau la força de la fe, la força que fa adonar-nos que la nostra tasca no és altra que fer costat a aquesta humanitat sofrent, amb humilitat, senzillesa i servei; i alhora reconeixent la nostra pròpia vulnerabilitat, i que hem de deixar enrere tantes falses seguretats amb que teníem posada la nostra confiança.

La Trinitat ens recorda que hem de canviar sempre; però a les persones ens costa de canviar, estem massa acostumats a certs rituals i rutines, al sempre s'ha fet així! Estem vivim uns moments claus de la nostra història, i especialment en la davallada de la tradició i de la transmissió de la fe als joves, en un món multicultural com el dels primers cristians. Per això ara caldrà saber trobar propostes que facin que la fe en Déu sigui quelcom que canvia la vida de les persones per a bé, que els ajuda a sentir-se realitzats humanament en tot allò que fan. Això només és possible des de la trobada personal amb el Crist, que ens mostra qui és Déu i que viu per l'acció de l'Esperit en aquesta humanitat.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 7 de juny de 2020.